

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 27.

Vydána dne 18. března 1922.

Obsah: (93.—98.) **93.** Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 351 Sb. z. a n., o úpravě cla na automobily a motory k automobilům. — **94.** Nařízení k provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 334 Sb. z. a n., kterým se přikazuje samosprávným svazkům výnos některých státních daní a mění se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku sazba domovní daně třídní. — **95.** Vyhláška, kterou se rozšiřují vyhlášky ze dne 11. srpna 1921, č. 280 Sb. z. a n., a ze dne 29. září 1921, č. 371 Sb. z. a n., o uvolnění některých československých cenných papírů říšsko-německým příslušníkům. — **96.** Nařízení, jímž se provádí čl. I. císařského nařízení ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. z., o řízení konkursním a vyrovnávacím. — **97.** Nařízení o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky. — **98.** Nařízení o zkrácení přípravné soudcovské služby.

93.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. března 1922,

jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921,
č. 351 Sb. z. a n., o úpravě cla na automobily
a motory k automobilům.

Na základě § 2 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 351 Sb. z. a n., o úpravě cla na automobily a motory k automobilům, pak na základě článku V. zákona ze dne 13. února 1906, čís. 20 ř. z., a uherského zákonného článku LIII z roku 1907 o celním sazebníku nařizuje se:

Článek I.

§ 1.

Cenou ve smyslu zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 351 Sb. z. a n., rozumí se obecná tržní hodnota v době a místě vycení. V této hodnotě není zahrnuto dovozní clo a zákonitě vnitřní dávky.

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem obchodu vyhlásí čas od času seznam obecných tržních hodnot odpovídajících jednotlivým typům motorových vozidel.

§ 2.

Vyclívati předměty patřící do saz. čís. 553 jsou oprávněny výlučně hlavní celní úřady

v Bratislavě, Brně, Čes. Budějovicích, Chebu, Karlových Varech, Košicích, Liberci, Mor. Ostravě, Plzni, Podmoklech-Děčíně, Praze a Znojmě.

Tyto předměty dlužno písemně prohlašovati. V písemné prohlášece dlužno udati hodnotu ve měně československé a přiložiti osvědčení o počtu válců, jejich rozměrech (vrtání a zdvih) v milimetrech, potvrzené příslušným úřadem země původu.

Je-li hodnota stranou prohlášená nižší než obecná tržní hodnota podle seznamu vyhlášeného ministerstvem financí, vyměří se dovozní clo a ostatní zákonitě dávky podle hodnoty udané ve zmíněném seznamu.

§ 3.

Pokládá-li strana stanovenou hodnotu za vysokou, má právo navrhnouti, aby obecná tržní hodnota dováženého zboží byla určena dvěma znalci. Tento návrh musí býti podán při vyclívání, dříve než bude předmět odvezen z městiště celního úřadu, aby celní úřad mohl zajistiti totožnost.

Celní úřad i strana jmenují po jednom znalci ze seznamů znalců, jež ustanoví ministerstvo obchodu podle návrhů obchodních a živnostenských komor. Nejmenuje-li strana znalce do tří dnů, přechází na celní úřad právo jmenovati tohoto znalce. Neshodnou-li se znalci o hodnotě, zvolí si rozhodčího z uvede-

ného seznamu. Nedohodnou-li se o jeho osobě, povolá ho celní úřad.

Odhad provede se u celního úřadu, který předmět vyclil. Neoponechala-li strana předmět u úřadu, jest povinna jej k němu dodati v dobu k odhadu určenou.

Znalcům přísluší náhrada hotových výloh a odměna za ztrátu času a námahu, jejichž výši určí ministerstvo financí a jež hradí strana.

§ 4.

Dovážejí-li se předměty saz. čís. 553 po silnici, jest dovozce povinen za clo a ostatní zákonité dávky složit u pohraničního celního úřadu zálohu v hotovosti. Výši zálohy stanoví ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem obchodu podle typu vozidla, druhu a výkonosti motoru, druhu karosserie a jiných znaků.

Silniční celní úřady, zajistivše totožnost a vybravše zálohu, poukazují předměty celním úřadům zmocněným k vyclívání průvodkou, kterou vydají dovozci, aby ji doručil poukazá-nému celnímu úřadu.

Záloha sčítuje se při vyclení na clo a ostatní zákonité dávky. Neshoduje-li se záloha s částkou vyclívacím celním úřadem vyměřenou, vybere se nedoplatek nebo vrátí přeplatek.

Článek II.

Vysvětlivky k sazebním číslům 553 a 554 nahrazují se tímto zněním:

K saz. čís. 553.

Vysvětlivky. 1. (1) Automobily (motorová vozidla) jsou silniční vozidla sloužící k dopravě osob a nákladů bez kolejnic, poháněná automobilovými motory, t. j. motory zvlášť konstruovanými, ve vozidlech zamontovanými a zařízeními na pohon tekutým palivem (benzinem, benzoem, lihem atd.), plynem nebo parou, nebo elektrickými motory (elektromobily).

(2) Jako automobily vyclívají se též motorové tříkolky, za něž se však nepokládají motorová jízdní kola s přívěsným vozíkem, i kdyby tvořil s rámem kola pevný celek. Viz 7. odst. této vysvětlivky.

(3) Podle zásad platných pro automobily vyclívají se též traktory (tažné stroje) a silniční lokomotivy, jsou-li opatřeny automobilovými motory. Traktory a silniční lokomotivy, opatřené jinými než automobilovými motory, dlužno vyclívati podle druhu

motoru podle čísla 527, dle okolností podle čísla 528 nebo 539.

(4) Jsou-li na motorových vozidlech namontovány pracovní stroje nebo pracovní zařízení (jako u automobilových stříkaček, pump, vozů na kropení a čištění ulic, otáčecích žebříků, osvětlovacích zařízení [k jiným účelům než pro osvětlování automobilů]), vyclívají se tyto pracovní stroje nebo pracovní zařízení zvlášť podle své povahy (tř. XL a XLI).

(5) U pluhů a silničních válců poháněných automobilovými motory (motorových pluhů, motorových silničních válců) vyclívá se motor zvlášť podle čís. 554 a pracovní stroj se spodem celní sazbou platnou pro stroj.

(6) O vozidlech tažených potahy s namontovanými pracovními stroji nebo zařízeními poháněnými automobilovými motory viz 5. odst. 2. vysvětlivky k čís. 554.

(7) Motorová jízdní kola (motocykly) a velocipedy s pomocnými motory vyclívají se tak, že se vyclí motor zvlášť podle čís. 554 a zbytek jako jízdní kolo podle čís. 550. Nezařídí-li strana z jakékoliv příčiny, aby vymontováním motoru byla zjištěna jeho skutečná váha, běže se při vyclívání za váhu motoru padesát kilogramů.

(8) Jako automobily dlužno vyclívati též letadla (aeroplány); létadla dovážena bez motorů odbavují se jako automobilová chasis.

2. (1) Chassis jest spodek automobilu sestávající z nosné konstrukce, t. j. rámu spojeného nosnými péry s nápravami, a z kol, pak ze strojní části hnací, t. j. z motoru a ústrojí převádějícího pohyb na kola, a konečně z vozidlového řízení upraveného na přední části rámu.

(2) Součástí chassis, jichž opravení nepřevyšuje míry obvyklé v hutích, válcovnách, slévárnách a kovárnách, dlužno vyclívati podle povahy hmoty. Za opravení prováděné v hutích, válcovnách, slévárnách a kovárnách považuje se srážení břitů u součástí litých nebo lisovaných, ohoblování hran a ohýbání částí lisovaných z plechu, hrubé opravení odlitků a výkovků, jímž se má zjistiti, jsou-li bez kazu. Jsou-li více opraveny, dlužno je odbavovati podle čís. 553. Výjimku činí části lisované z plechu, vyjmenované v poznámce k čís. 445 a—b, jsou-li jen hrubě natřeny, aby nerezavěly.

3. Podle čís. 553 vyclívají se karosserie (vršky automobilů) barvené i nebarvené, lakované i nelakované a pod., nerozložené i roz-

ložené. Jednotlivé součásti karosserie dlužno vylívati podle jejich povahy.

4. (1) Rozložené automobily i rozložené chassis, jakož i rozložené karosserie vylívají se stejně jako celek podle čís. 553, i když scházejí některé jejich součástky.

(2) S automobily dovážené nádržky na pohonné látky a na olej, zařízení k zapalování a spouštění motoru, k osvětlování automobilů, svítilny, houkačky, nástroje a ostatní příslušenství (vše pouze v jediné soupravě), byť i zvlášť balené, jakož i jedno rezervní kolo s pneumatikou vylívají se podle čís. 553.

(3) Akumulátorové baterie dovážené s automobily vylívají se zvlášť.

K saz. čís. 554.

Vysvětlivky. 1. (1) Do čís. 554 patří odděleně (zvlášť) dovážené motory pro pohyb automobilů (automobilové motory) a letadel (letadlové motory), poháněné tekutým palivem (benzinem, benzolem, lihem a pod. látkami), plynem nebo parou. Charakteristickou známkou těchto motorů jest stěsnaný způsob stavby, poměrně malé rozměry a vysoký počet otáček, jimiž se docílují při malých rozměrech motoru značné výkonnosti.

(2) Válcové automobilových motorů jsou zpravidla uspořádány ve svislé poloze; několik válců jest zpravidla slito dohromady, takže tvoří jeden nebo více bloků. Podstatnou součástí automobilového motoru jest dále setrvačnick. Automobilové motory jsou zpravidla chlazeny vodou; v tomto případě jest příslušný chladič umístěn mimo válece motoru. Chlazení vzduchem užívá se jen u nejmenších automobilových motorů (do výkonnosti asi 15 koní), jichž válce jsou opatřeny za tím účelem na povrchu řadou žeber. Každý válec automobilového motoru jest opatřen zpravidla pouze jednou zapalovací svíčkou.

(3) U letadlových motorů válece netvoří zpravidla slité bloky; válce jsou uspořádány buď v jedné řadě (nejčastěji ve svislé poloze) nebo ve dvou řadách šikmo k sobě skloněných ve tvaru písmene V nebo paprskovitě. Motory letadlové chlazené vodou mají navařeny na válcích plechové chladicí pláště, kdežto válce motorů chlazených vzduchem jsou opatřeny na povrchu řadou chladících žeber. Motor letadlový nemá setrvačnicku a hřídel nemá zařízení pro roztáčení, nýbrž jest prodloužen a upraven zpravidla k upevnění náboje vrtule. U letadlového motoru s válci

v řadách jest obvykle opatřen každý válec dvěma zapalovacími svíčkami; takový motor má dva magnety, z nichž každý napájí jednu řadu svíček. Význačnou známkou letadlových motorů jest poměr váhy motoru k výkonnosti, ježto váha letadlového motoru přepočítaná na výkonnost jednoho koně činí nanejvýše dva a půl kilogramu. Příklad: Letadlový motor o výkonnosti 185 koní váží 310 kg.

$$\text{Poměr } \frac{310}{185} = 1.68.$$

(4) Chybí-li některá součást motoru, nevádí to zařazení do tohoto čísla.

2. (1) Do váhy motoru počítá se váha vlastního stroje s chladičem, případně též se setrvačnickem (u automobilových motorů). U motorů k pohybu automobilů nepočítá se však do váhy motorů váha ostatního ústrojí k převodu pohybu na automobilová kola, na př. váha spojky, převodní skříň, kardanu, řetězového pohonu a pod.

(2) Jednotlivé zvlášť dovážené součásti motorů, o nichž dovozce neprokáže, že patří k automobilovým motorům, vylí se jako součásti letadlových motorů. Prokáže-li dovozce příslušnost k automobilovým motorům, zařadí se součásti do položky b 1, pokud se neprokáže, že patří k motorům položky b 2—b 4.

(3) Jednotlivé, zvlášť dovážené součásti motorů dlužno však vylívati podle povahy hmoty, jsou-li opracovány pouze tak, jak jest obvykle v hutích, válcovnách, slévárnách a kovárnách. Za opracování prováděné v těchto dílnách považuje se srážení břitů u součástí litých nebo lisovaných, obhoblování hran a ohýbání u částí lisovaných z plechu, hrubé opracování odlitků a výkovků, jímž se má zjistiti, jsou-li bez kazu. Součásti motoru více opracované dlužno považovati za zcela opracované.

(4) Motory pro pohyb motocyklů (jakož i pomocné motory k velocipedům) a člunové motory vylívají se jako automobilové motory, mají-li povahu vyličenou v 1. odstavci 1. vysvětlivky k tomuto sazebnímu číslu. Za téhož předpokladu vylívají se podle čís. 554 b automobilové motory pro pohon pracovních strojů nebo pracovních zařízení, a to i když jsou s nimi současně dopravovány. Pracovní stroje nebo pracovní zařízení zařadují se podle povahy do třídy XL. nebo XLI.

(5) Při strojích nebo zařízeních tažených potahy (na př. při hasičských stříkačkách) s namontovanými automobilovými motory, jež tedy slouží pouze k pohonu pracovních strojů nebo zařízení a nikoliv též k jejich dopravě,

vyclívá se automobilový motor podle čís. 554 b, kdežto spodek s pracovním strojem zařadí se podle 4. všeobecné vysvětlivky k čís. 547—549 do třídy XL., případně XLI.

(6) Elektromotory k pohybu automobilů (elektromobilů) nebo člunů, jež se dovážejí zvlášť, čís. 539.

(7) Automobilové motory, i elektrické, a motory letadlové dopravované současně s automobily nebo letadly vyclívají se, i když jsou odděleně zabaleny, jako součást automobilů nebo letadel podle čís. 553.

Článek III.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je ukládá se ministru financí v dohodě s ministrem obchodu a ministrem zemědělství.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Habrman v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Staněk v. r.	Tučný v. r.
Černý v. r.	A. Novák v. r.
Šrámek v. r.	L. Novák v. r.
Srba v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r.

94.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. března 1922

k provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 334 Sb. z. a n., kterým se přikazuje samosprávným svazkům výnos některých státních daní a mění se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku sazba domovní daně třídní.

Na základě článku IV. zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 334 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

A.

K článku I.

K § 1.

(1) Splatnou daní domovní rozuměti jest daň k placení předepsanou na rozdíl od daně ideální z domů osvobozených, vyměřovanou pouze za účelem předpisu přírážek samosprávných svazků.

(2) Nárok na přiděl z výnosu daně domovní přísluší obcím (městům municipálním) od 1. října 1921. Nehledí se tedy k platbám konaným na tuto daň sice po tomto dni, ale za dobu minulou. Odpisy daně domovní za dobu po 1. říjnu 1921, z jakéhokoli důvodu provedenými, zmenšuje se i podíl obce (města municipálního).

(3) Obce (města municipální) mají zákonný nárok na polovici daně domovní, která se jim poukazuje bez zvláštní žádosti.

(4) O žádostech za zvýšení přidělu o $\frac{1}{6}$ celkového výnosu daně rozhoduje ministr financí podle volného uvážení, a to pro každý rok zvlášť. Ministr financí může přenést rozhodování o takových žádostech na jiný úřad jemu podřízený a stanoviti příslušné směrnice. Nelze poskytnouti zvýšeného přidělu z výnosu daně domovní za rok 1921 obcím (městům municipálním), které nevybíraly v roce 1920 aspoň 300%ní obecní přírážku ke státním daním přímým, za rok 1922 a další pak obcím (městům municipálním), které v roce bezprostředně předcházejícím, tedy v roce 1921 a dalších, nevybíraly obecní přírážku aspoň 200%ní. Při odstupňovaných přírážkách jest rozhodna výměra přírážky nejnižší, nehledíc však k daní činžovní, u níž výměra přírážky byla zákonem ze dne 26. března 1919, čís. 170 Sb. z. a n., obmezena.

(5) Ustanovení odst. 4. neplatí pro hlavní město Prahu a obce s ním sloučené, kterým může býti zvýšení přidělu přiznáno bez ohledu na výši obecní přírážky.

(6) Obecní přírážkou jest rozuměti souhrn veškerých přírážek, tedy i obecní přírážku školní. Nelze však sem počítati přírážku ukládanou na př. podle § 25 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., pouze k úhradě vydání činěných výhradně v zájmu jednotlivých vrstev občanstva nebo ukládanou pouze členům určité společnosti náboženské k úhradě vydání této společnosti. K těmto nelze při stanovení směrodatné výše přírážky podle poslední věty druhého odstavce § 1 zákona hleděti.

(7) Žádost o zvýšení přidělu na ten který rok podati jest nejdéle do konce prosince roku nejbližší předcházejícího u příslušné berní správy (na Slovensku u finančního ředitelství) a doložiti posledním schváleným rozpočtem, průkazem o povoleném procentu obecních přírážek a výkazem o poplatcích a dávkách a o jejich výnosu za posud uplynulou část roku, ve kterém obec o zvýšení přidělu žádá.